

Отсе вкоротці жите св. Йосафата. Від дитинства стереже Бог Йосафата, щоби світ своїм подувом не зморозив чистого його серця і веде його по тернистій дорозі аж до тернистої пальми. Сему веденю св. Духа піддає ся зовсім св. Йосафат і чимраз більше стає ся подібним до Сина Божого. Се прикмета всіх вибранців Божих.

Його жите дитяче, молодий вік, укрите жите монаше, ревність чинного життя, борби терпіння, передсмертні хвилі, сама смерть, кількож нам пригадує подій з життя Божественного Спасителя! Лагідність, покора, чистота, ревність о славу Божу, любов ближніх і ворогів, милосердіє, убажество — се невідступні товаришки св. Йосафата. Поміж всіми тими чеснотами найбільше блестить привязане і любов до св. католицької Церкви, а zarazом до свого обряду і своєї народности.

Посвятив ся своїй народности, щоби її завести на дорогу правди, а через те на дорогу спасеня. О тій любови не так слова, як радше діла його свідчать, бо люди великі і святі не так пустими словами, але ділами показують свою любов.

Як велике привязане було св. Йосафата до свого обряду, ми бачили в його житю, а ствердили се навіть самі схізматики — його вороги